

[Per Federspiel.]

fund som helhed og det danske erhvervsliv de bedste udviklingsmuligheder.

Ingen kan beklage sig over, at der savnes oplysninger om disse spørgsmål. Jeg vil indrømme, det kræver både fysiske og åndelige anstrengelser at beskæftige sig med dem. Dokumenterne hober sig op. Man må slæbe adskillige mapper med sig, hver gang man skal behandle det ene eller det andet emne. Jeg tror ikke, der er nogen sag, der har været forelagt det høje ting så underbygget med oplysninger og dokumentationer af enhver art. Man kan nu også drukne i dokumentationer, så her vil jeg nøjes med at henvise til de fem fortræffelige beretninger, som den høje regering har udsendt om Danmark og de europæiske markedsplaner. Alene disse beretninger danner et fuldt ud tilstrækkeligt grundlag til, at alle grene af erhvervslivet, alle grene af det danske samfund vil kunne drage deres konklusioner og nå til et resultat.

Af beretning nr. 1 vil jeg gerne have lov til kort at citere af udtalelsen på side 29 følgende:

„... at der for industrivaresektoren formentlig ikke for så vidt angår virkningen på import og eksport vil blive væsentlig forskel på, om Danmark tilsluttes de seks landes union eller alene frihandelsområdet og i sidstnævnte tilfælde eventuelt tilsluttes et nordisk fællesmarked.“

Af undersøgelserne af de enkelte industrier fremgår det, at enkelte vil blive ramt på kortere eller længere sigt ved restriktionernes afvikling — det gælder ethvert friere marked — men at $\frac{2}{3}$ af industrieksporten, der omfatter ca. 40 pct. af produktionen, vil have gode muligheder for ekspansion af mindst samme størrelse som den stigning, der er sket i de senere år. Dette vil altså sige, at en del af industrien må indstille sig på en omlægning, hvad også forholdene under andre tilstande meget let kunne medføre, men at det samlede resultat af en indtræden i et større område ikke vil kunne være andet end en fordel for dansk økonomi.

For landbrugets vedkommende ligger sagen klar, Landbruksrådet og Landboforeningerne har for længst gjort op med sig selv, at en tilslutning til Romtraktaten

frembyder den største sikkerhed for landbrugsproduktionens fortsatte opretholdelse. Bedømmelsen bygger her på den naturlige betragtning, som vi kan tiltræde, at det er inden for fællesmarkedet, der jo har vist sig at være af stigende betydning for den danske landbrugsproduktions afsætning, at risikoen for tab af et marked er umiddelbart nærliggende som følge af Romtraktatens præferencesystem og tillige den leveringsdygtighed, vore konkurrenter inden for de seks landes marked er i besiddelse af. Denne præference, som nu er en ubestridelig kendsgerning og i alt fald vil vedblive at være det, indtil der findes en eventuel mangesidig europæisk løsning, kan vort landbrugserhverv simpelt hen ikke fraskrive sig at deltage i.

Ud fra disse betragtninger har venstres folketingsgruppe bedømt stillingen, som den foreligger i dag. Vi kan ikke komme til andet resultat, end at det set ud fra industriens, landbrugets, beskæftigelsens og handelens interesser må være påkrævet at drage konsekvensen af de foreliggende kendsgerninger og drage den nu. Vi vil derfor anbefale regeringen at søge Danmark tilknyttet Romtraktaten og undersøge mulighederne for en sådan tilslutning. I det forløbne år — og det skal anerkendes — har regeringen fulgt den linje, vi har været enige om, nemlig de åbne døres politik. Den højtærede udenrigsminister har ved mange lejligheder erklæret, at der ikke er sket nogen ændring i den situation, der dengang forelå, nemlig at man måtte forstå de seks landes standpunkt således, at der lå en opfordring til Danmark om at tilslutte sig de seks. Der er faldet talrige udtalelser fra politikere og statsmænd inden for de seks, der netop siger det samme: at de seks landes union er åben. Den europæiske kommissions formand, Hallstein, har udtrykt det således, at begrænsningen af medlemsantallet til seks ikke skyldes de seks regeringer, men antallet af dem, der ikke ønsker at tilslutte sig. Der er altså efter de foreliggende oplysninger ingen hindring for, at Danmark kan melde sig som kandidat til medlemskab inden for Romtraktaten.

Tiden er efter vor opfattelse inde til at forsøge at nå frem til en politik, der kan bringe erhvervslivet over den tøven og